

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

Ca. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

Caluini
nequitia
singulari.

1. Cor. 7.

vt eis prius, quantum in se est, non prospiciat. Nec coniugatus nec liberorum pater ad monachismi professionem aliter admittitur. Sic solet Calvinus sententiam Catholicam quam refellere vult, qualis est in propriis terminis nunquam atterrare proferre; sed mutato controuersæ & quæstionis statu, non sententiam Catholicam, sed suum figmentum refutare. Mentitur ergo Calvinus affirmans homines ab humanitate deficere vt ad Christum accedant. Quod postremò dicit, ita falsum & impium est, vt Apostolos & omnes primos Christianos stultitiæ & impietatis conuincat, qui de factis omnia sua reliquerunt vt Christum verius sequerentur. Alius ille modus quem Calvinus ponit, bonus quidem est renouandi modus, & omnibus Christianis necessarius, qui sic debent *vti hoc mundo quasi non utantur*; sed quòd verior & melior modus non sit, solum Apostolorum exemplum sufficienter demonstrat.

IN LVCAE CAP. XV.

10. *Gaudium erit in celo, & coram Angelis Dei.*

Sancti in
celo nostra
cognoscunt.

SOLENT hæretici Sanctos in celo mortuos vocare, & eorum quæ hic aguntur penitus ignorare asserere, vt sic eorum invocationem planè ridiculam esse ostendant. Sed quum de Sanctis dicat Iesùs Christus, quòd erunt æquales Angelis Dei. Luc. 20. hanc autem conuersionem pœnitentium ad eòs Angelis notam affirmet, vt de ea in celis gaudeant, manifestè sequitur, beatitudinem quoque in celo regnantibus eandem esse notam. Nulla autem ratio est, cur iustorum preces & vota non cognoscant, qui peccatorum pœnitentiã cognoscere, & de ea latari possunt. Nec æquales Angelis sancti essent, nisi in eodem scientiæ genere paritas & similitudo foret.

24. *In se reuersus dixit, &c. Surgam, & ibo ad Patrem meum.*

Pœnitentiæ
doctrina a
Caluino
corrupta.

HÆRETICI hodie, vt solius fidei iustificantis dogma stabiliant, ne ipsam quidem pœnitentiã ad remissionem peccatorum necessariã esse volunt. Docent quippe pœnitentiã ex fide iustificante nasci, & neminem pœnitere posse nisi qui iam sit filius Dei, & per fidem specialem Deum

sibi propitium credat. Sic latè & accuratè Calvinus Instit. lib. 3. cap. 3. num. 1. Hanc hæresim hæc sola parabola de filio prodigo luculenter conuincit. Hic enim in exemplo maximæ misericordiæ Dei quod à Christo proponitur, ea non conferatur, nisi reuerso prius peccatori in se per odium peccati, & spem veniæ concipienti, quod vtrumque illis verbis expressit, *Quanti mercenarij, &c. Ego autem fame pereo.* Nec nisi cum emendationis proposito, & inuocatione Dei, quod expressit quum diceret, *Surgam, & ibo ad Patrem meum*, quod est relinquere peccatum, & ire ad Deum, & dicam, *Pater peccaui, &c.* Tunc demum accurrit Pater, & audita confessione peccati, iubet *reddi stolam primam*. Rursum quum idem Calvinus pœnitentiam ponit in solo quotidiano profectu iustorum, eodem lib. & cap. num. 8. vt sic pœnitentiæ necessitatem & vsum, qualem seruat Ecclesia, explodat, verba Christi in hoc cap. illam euidenter refutant vbi dicit: *Quam super 99. iustis qui non indigent pœnitentia.* Hic enim necessariò fatendum est, aliquam esse pœnitentiam peccatoribus necessariã, qua iusti non indigent. Deinde quotidiano profectu omnes iusti indigent. Vide ampliorem hac de re contra Calvinum disputationem in Promptuario nostro Catholico.

In part.
Quadrage.
in Sabbat.
hebdom. 2.

IN LVCAE CAP. XVI.

9. *Vt cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.*

QVVM duo hic locus doceat, eleemosynis retribui vitam æternam, & Sanctos pro nobis intercedere, vt sancti Patres docent in Promptuar. Cath. in Dom. 8 post Pentec. à nobis citati, vtrumque conuellit Calvinus. Prius, quia Christus humano more loquitur, nostram videlicet humanitatem opportuni refugij nobis instar fore, sicut aduerso casu percussus ab illis sustentari solet quibus in prospera fortuna benefecit. Posterius, quia hoc modo periret omnis eleemosyna quæ indignis impenditur. Illi enim pro nobis intercedere non possunt. Sed vtraque cauillatio infusa est. Prior, quia Christus non solum humano more loquitur de aliquo refugio opportuno humanitati nostræ reddendo, sed diuino præterea more ac modo loquitur, promittens beneficentiæ nostræ non quodlibet refugium, sed ipsam vitam æternam

Eleemosynarum retributio æterna.

Caluini cauillatio duplex rejicitur.

æter